

Les tribulacions del desig editorial

Alguns dels principals editors de l'obra de Joan Fuster van debatre la setmana passada sobre la seua relació amb l'assagista i també sobre el dolor i el plaer que envolten els llibres en català.

Els editors reunits el passat dimecres dins del cicle sobre Joan Fuster que es desenvolupa en el marc de la Universitat Internacional Menéndez i Pelayo són part de les claus per entendre el missatge que el darrer humanista dels nostres temps va expandir des de Sueca. Es tracta de Francesc Moll, de l'editorial mallorquina Moll; Max Cahner, ex-conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, marçessor del llegat Fuster, fundador d'Edicions 62 i actualment director de l'editorial Curial, totes dues del Principat; Josep M. Castellet, fins fa pocs dies director literari d'Edicions 62 i el seu succe-

ció que els membres de la taula havien tingut amb l'autor de *Nosaltres els valencians*.

Pel que fa a la primera raó, algunes idees quedaren sedimentades. Per exemple, que la fragmentació dels territoris de llengua catalana cal superar-la sobretot en l'àmbit

d'ensenyament és també element clau especialment fora del Principat; per això, la política del govern valencià d'evitar les editorials en llengua pròpia en el programa de subvencions ha ferit l'edició al País Valencià. Josep Maria Castellet, en aquest àmbit, va invocar el pa-

DAVID VIJUESCAS

per de les universitats en la tasca de propagar l'hàbit de llegir en català.

Quant a la relació dels editors amb Fuster, Moll va recordar el caràcter exacerbadament dinàmic del Fuster dels anys 50 en la propagació de la cultura catalana, i Castellet i Folch varen rememorar les peripècies viscudes quan tractaven de difondre, tant en català com

D'esquerra a dreta, els editors Max Cahner, Josep Maria Castellet i Xavier Folch.

Tots tres debateren sobre la seua relació amb Fuster i l'estat de l'edició en català.

editor, Xavier Folch, al mateix temps també al capdavant d'editorial Empúries, que forma part del gran grup empresarial en què s'ha convertit Edicions 62; i Josep Antoni Fluixà, impulsor de la col·lecció que l'editorial Bromera d'Alzira dedica a l'obra fusteriana.

El títol de la conversa era "L'aventura del llibre català", precisament el nom d'un escrit de Fuster publicat per Empúries. El seu director, Xavier Folch, va parlar amb l'assagista tres dies abans de la seua mort, i el va trobar "content, lúcid com sempre". El debat que engegaren els editors, aleshores, tenia una doble vessant: reflexionar sobre els reptes de l'edició en la nostra llengua, i analitzar la rela-

de la cultura i la comunicació, "perquè és vital per a la supervivència editorial", apuntava Francesc Moll. Especialment per a les editorials del País Valencià i les Illes, perquè si bé els lectors valencians i balears consumeixen fluïdament productes del Principat, "no succeeix a l'inrevés, exceptuant els casos de determinats autors", constatava Josep Antoni Fluixà. Els editors apuntaren que no existeix una crisi del llibre en català, sinó una sèrie de transformacions que obliguen les empreses a reestructurar-se i a ser més competitives en un mercat saturat pel castellà.

La necessària col·laboració de les institucions i el suport dels centres

en castellà, títols inevitables de Fuster com *Diccionari per a ociosos* o *Contra Unamuno y los demás*. Fluixà, al seu torn, va destacar la desmesurada abundància de llibres commemoratius en els anys posteriors a la mort de Fuster.

Però va ser Max Cahner qui més va sorprendre el públic, recordant que el llibre clau *Nosaltres els valencians*, publicat per Edicions 62 quan Cahner la dirigia, es va escriure només en tres mesos, tot i que l'autor ja tenia ben meditat el contingut. La primera edició, que va vendre 4.000 exemplars, va marcar el rumb de l'editorial. I com sabem, de moltes coses més.

Joan M. Oleaque